

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116225964
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116225964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci žalobkyne B.. O. A., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom W. C. XX A, XXX XX M., občan Slovenskej republiky, právne zastúpená JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému B. A., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom O. XX, XXX XX O., občan Slovenskej republiky, právne zastúpený JUDr. Zuzanou Bejdovou, LL.M., Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 827 014, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k.20Pc/19/2016-322 zo dňa 26.10.2018 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v časti zamietnutia žaloby vo vzťahu k sume 502,65 Eur.
- II. V prevyšujúcej časti rozsudok z r u š u j e a konanie o zaplatenie sumy nad 502,65 Eur z a s t a v u j e.
- III. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je nárok žalobkyne voči žalovanému na priznanie sumy 2.862,- Eur s úrokmi z omeškania titulom výživného na X. A. počnúc dňom 01.07.2013 do dňa 30.09.2015.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že: „I. Konanie v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5,5 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.07.2013 do zaplatenia, 5,5% ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.08.2013 do zaplatenia, 5,5 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.09.2013 do zaplatenia, 5,5% ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.10.2013 do zaplatenia, 5,5 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.11.2013 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.12.2013 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.01.2014 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.02.2014 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.03.2014 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.04.2014 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.05.2014 do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.06.2014 do zaplatenia, 5,15 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.07.2014 do zaplatenia, 5,15 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.08.2014 do zaplatenia, 5,15 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.09.2014 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.10.2014 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.11.2014 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.12.2014 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.01.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.02.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa

01.03.2015 do zaplataenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.04.2015 do zaplataenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.05.2015 do zaplataenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.06.2015 do zaplataenia, 5,05% ročne zo sumy 106,- eur odo dňa 1.7.2015 do zaplataenia, 5,05% ročne zo sumy 106,- eur odo dňa 01.08.2015 do zaplataenia, 5,05 % ročne zo sumy 106,- Eur odo dňa 01.09.2015 do zaplataenia, zastavuje. II. Žalobu z a m i e t a. III. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku“.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že skúmal, či nárok nevyplýva z ustanovenie § 79 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého kto celkom alebo sčasti splnil za iného vyživovaciú povinnosť, je oprávnený od neho požadovať úhradu tohto plnenia a úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania. V prejednávanej veci mal za to, že ide o čiastočne premlčanie uplatneného nároku na náhradu škody. Aplikoval ust. § 106 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody odvodzovala od toho, že žalovaný neplatil výživné, a preto sa o vzniku škody dozvedela pri každej mesačnej splátke začiatkom príslušného mesiaca. Za premlčané mal všetky mesačné plnenia, ktorých splatnosť nastala 2 roky pred podaním žaloby dňa 16.12.2016, t.j. 18 splátok po 106,- Eur, čo predstavuje 1.908,- Eur. Súd žalobu v tejto časti z dôvodu premlčania zamietol. Pri zvyšnom nároku považoval za nepreukázané tvrdenia žalobkyne o jej plnení výživného za žalovaného.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti úrokov z omeškania bez uvedenia dôvodu, a preto v tejto časti zavinila zastavenie konania a vo zvyšnej časti bol žalovaný úspešný. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 C.s.p. ani zo spisu nevyplývala.

5. Poukázal na ustanovenia § 100 ods.1,2,3, § 101, § 106 ods.1,2,3, § 420 ods. 1, 2 a 3, Občianskeho zákonníka, § 79 ods. 1 Zákona o rodine, § 145 ods.2, § 146, § 159, § 230 Civilného sporového poriadku,

III. Obsah odvolania

6. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá ho navrhla zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie alebo ho zmeniť a vyhovieť návrhu ako aj priznať jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vo svojom odvolaní poukazuje na to, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, nevyrovnal sa s tvrdeniami žalobkyne, nevyrovnal sa s návrhom na doplnenie dokazovania, s obsahom vyšetrovacieho spisu vedeného na OR PZ v Prešove pod sp.zn. ORP 793/1 - VIS- PO-2015, predmetom ktorého bolo vedenie trestného stíhania proti žalovanému. Vo všeobecnosti platí, že prípady, v ktorých došlo k plneniu vyživovacej povinnosti za iného, nemožno posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ale podľa ustanovení Zákona o rodine, a to § 79. Má za to, že došlo k zásahu súdu do princípu právnej istoty akým je odopretie práva súdom uplatniť námietku premlčania. Poukazuje na to, že dcéra bola ťažko postihnutou a otec v dôsledku toho za obdobie 27 mesiacov neplnil vyživovaciú povinnosť a plnila ju iba výlučne ona sama.

7. Žalovaný podal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

8. Žalobkyňa podala písomné vyjadrenie k vyjadreniu odvolania, pričom uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na podanom odvolaní a poukazuje na to, že rozhodnutie súdu o zanedbaní povinnej výživy doposiaľ nie je právoplatne ukončené.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody ,preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti

rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli, kde dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre čiastočné potvrdenie rozsudku a v prevyšujúcej časti boli splnené podmienky pre zrušenie rozsudku a pre zastavenie konania.

10. V priebehu odvolacieho konania žalovaný podal návrh na zastavenie konania s návrhom na priznanie trov konania s poukazom na právoplatné rozhodnutie v spore vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 24CoP 45/2018 s tým, že žalovanému už bola uložená povinnosť nahradiť plnenie, ktorého sa domáha žalobkyňa aj v predmetnom spore. Zároveň predložil podací lístok zo dňa 16.07.2019 o úhrade sumy 5.814,51 Eur na základe vyššie citovaného rozsudku (č.l. 367).

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného rozsudku a argumenty predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené podmienky pre priznanie nároku žalobkyne v zmysle jej návrhu, ktorým sa domáhala od žalovaného výživné na dcéru X. A..

12. Odvolateľka namietala závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby s tvrdením, že ide o nesprávne právne posúdenie veci a o nesprávne vyrovnanie sa s námietkou premlčania, ktorá bola vznesená žalovaným v priebehu konania s poukazom aj na aplikáciu § 3 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa ustanovenia § 161 ods.1, C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

14. Podľa ustanovenia § 161 ods.2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Podľa ustanovenia § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

16. Odvolací súd pristúpil v prvom rade k preskúmaniu toho, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť a posúdenie otázky, či vo veci sa právoplatne rozhodlo. Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP 45/2018 - 301 zo dňa 20.06.2019 vyplýva, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 5.814,51 Eura, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej zamietavej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Predmetom tohto konania bol nárok žalobkyne vo vzťahu k žalovanému za obdobie od 24.10.2013 do 30.09.2015, za obdobie 23 mesiacov a 8 dní a súd priznal žalobkyni nárok sumu 5.814,51 Eur voči žalovanému.

17. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie, a aj predmetom odvolacieho prieskumu sa stal nárok žalobkyne za obdobie od 01.07.2013 do 30.09.2015. Vychádzajúc z týchto zistení je nárok uplatnený žalobkyňou v konaní pred súdom prvej inštancie totožný v rozsahu obdobia od 24.10.2013 do 30.09.2015. Odvolací súd konštatuje s poukazom na ustanovenie § 230 CSP, že boli tak splnené podmienky pre zrušenie rozsudku v časti nároku žalobkyne za predmetné obdobie a pre zastavenie konania, čomu korešponduje výrok II. rozsudku.

18. Vo vzťahu k nároku žalobkyne za obdobie od 01.07.2013 do 23.10.2013 odvolací súd považoval za správne potvrdiť rozsudok v časti zamietnutia žaloby vo vzťahu k sume predstavujúcej nárok za predmetné obdobie z nasledovných dôvodov.

19. Súd prvej inštancie zamietol nárok vo vzťahu k tejto časti uplatneného nároku z dôvodu posúdenia dôvodnosti premlčania nároku, námietku vzniesol žalovaný. Predmetom konania bolo posúdenie nároku žalobkyne, ktorá tvrdila, že plnila za žalovaného vyživovaciu povinnosť, a preto od neho požaduje úhradu tohto plnenia.

20. Podľa § 79 ods. 1 Zákona č. 36/52005 Z.z. o rodine, kto celkom alebo sčasti splnil za iného vyživovaciu povinnosť, je oprávnený od neho požadovať úhradu tohto plnenia a úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

21. Právo na úhradu plnenia, ktorým bola úplne alebo sčasti splnená za iného vyživovacia povinnosť (§ 101 ZR; teraz § 79), sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe (porovnaj R 36/1969). Právna úprava obsiahnutá v ust. § 79 Zákona o rodine je svojím charakterom špeciálna, keďže ide o osobitný rodinno-právny inštitút a má prednosť pred všeobecnými ustanoveniami. Z aplikačných pravidiel vychádza záver, že naplnenie vyživovacej povinnosti za iného nemožno aplikovať právnu úpravu bezdôvodného obohatenia, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na prípady, v ktorých ide o plnenie vyživovacej povinnosti za iného, sa vzťahuje osobitné ustanovenie § 79 Zákona o rodine z ktorého vyplýva, že ten, kto za iného plnil jeho vyživovaciu povinnosť, môže požadovať úhradu plnenia od povinného, ktorý ju môže splniť dobrovoľne. Ak sa tak nestane, rozhodne o tejto povinnosti súd na návrh. V prípadoch podľa ust. § 79 Zákona o rodine sa právo na úhradu premlčuje teda v trojročnej premlčacej dobe.

22. Nárok žalobkyne je potrebné považovať za premlčaný za obdobie troch rokov späťne od podania návrhu žalobkyne. Návrh bol podaný 16.12. 2016. Súd prvej inštancie posúdil námietku premlčania ako dôvodnú vo vzťahu k obdobiu 2 rokov pred podaním návrhu. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, je však v prípadoch posúdenia práva na úhradu plnenia vyživovacej povinnosti za iného nutné aplikovať všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu.

23. Námietka odvolateľky na nesprávne posúdenie premlčacej doby je s poukazom na vyššie uvedené dôvody správna. Premlčaný je nárok za obdobie od 01. 07. 2013 do 23. 10. 2015 (od 24. 10.2013 je nárok priznaný v inom súdnom konaní).

24. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť práva, žalobné právo) možno odvrátiť námietkou premlčania. Ide o uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti.

25. Ako dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 3 OZ uvádza žalobkyňa neplnenie vyživovacej povinnosti otca, vyvolávanie súdnych sporov a prenechanie starostlivosti o ťažko postihnutú dcéru len na jej výlučnej nielen osobnej starostlivosti.

26. Premlčanie ako klasický hmotnoprávny inštitút prispieva k právnej istote a je inštitútom výslovne v zákone upraveným, preto vznesenie námietky premlčania samo osebe nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Dôvodnosť vznesenej námietky premlčania nie je dôvodom na aplikáciu § 3 ods. 1 OZ, ak však k vznesenej námietke premlčania pristúpi osobitná skutočnosť, ktorú veriteľ nezavinil, môže uplatnenie námietky premlčania spôsobiť, že takýto výkon práva bude v rozpore s dobrými mravmi. Pôjde o prípady, keď vznesenie námietky premlčania ako výkon práva dlžníka má povahu šikanózneho uplatnenia práva, jeho zneužitia alebo iného rozporu s dobrými mravmi. Prípadné posúdenie rozporu vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi je možné aplikovať len vo výnimočných situáciách, po zvážení konkrétneho prípadu a má byť skôr výnimkou ako pravidlom. Posúdenie prípadného rozporu in concreto už ostáva na úvahe súdu v konkrétnom posudzovanom prípade, pričom súd by mal vždy prihliadať na skutočnosť, či účastník, na úkor ktorého sa námietka premlčania vzniesla, uplynutie premlčacej doby zavinil, resp. či mohol nejakým spôsobom ovplyvniť uplatnenie práva. Zásadnou bude i zodpovedanie otázky intenzity zásahu do subjektívnych práv účastníka konania. Súd by preto mal v aplikačnej praxi, naozaj len vo výnimočných prípadoch, zmierňovať neprímeranú tvrdosť zákona.

27. „Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane konštatoval, že námietka premlčania zásadne dobrým mravom neodporuje; to však nevylučuje výskyt situácií, v ktorých je uplatnenie tejto námietky výrazom zneužitia práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, a voči ktorému by za takejto situácie zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby bol neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil“ (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 07.12.2011, sp. zn. I. ÚS 2235/11, uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 21.09.2011 sp. zn. I.ÚS 2364/11).

28. Daná situácia je isto výnimočná okolnosťami prípadu, neplnením výživného zo strany otca na síce plnoletú dcéru ale výživou odkázanú na oboch rodičov. Žalobkyňa napriek ňou tvrdeným okolnostiam, mala vedomosť o neplnení výživného zo strany otca a bola si vedomá, že plní výživné aj za otca dcéry. Aj s prihliadnutím na okolnosti jej výlučnej starostlivosti, vážny zdravotný stav dcéry, nie je možné prijať záver, že márne uplynutie premlčacej doby nezavinila. Aj s prihliadnutím na rozsah premlčaného nároku, ktorý sa stal predmetom posúdenia vo výške 502,65 Eur (keďže nárok od 24. 10. 2013 je vyrovnaný) má odvolací súd za to, že zánik predmetného nároku v dôsledku premlčania nie je neprimeraným a tvrdým postihom pre žalobkyňu. Vychádzajúc z citovaného rozsudku za obdobie 4 mesiacov a 23 dní predstavuje nárok vychádzajúc z návrhu žalobkyne sumu 502,65 Eur. Nad sumu 502,65 Eur bol nárok žalobkyne totožný s nárokom uplatneným v konaní 24CoP/45/2018.

29. Z vyššie uvedených dôvodov potvrdil napadnutý rozsudok vo vzťahu k zamietnutiu nároku žalobkyne vo výške 502,65 Eur (výrok I.).

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

31. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu sa odvolací súd nestotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, odôvodňujúceho nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo sporových strán.

32. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

33. Podľa ustálenej súdnej praxe (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5Cdo 67/2010, 3 MCdo 46/2012) je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. je pritom možná, iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

34. Z komentárov k citovanému zákonnému ustanoveniu vyplýva, že jeho účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Aplikácia ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu.

35. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanom prípade do popredia vystupuje vzťah sporových strán rodičov plnoletej dcéry odkázanej na výživu oboch rodičov, povaha sporu, okolnosti sporu. Bolo potrebné tak pristúpiť k vyváženiu nároku úspešnej strany sporu na náhradu trov konania so všetkými špecifikami daného prípadu. Daná vec je charakteristická zložitou ľudských vzťahov a danou realitou života.

36. Osobitný zreteľ si zaslúži povaha sporu, v ktorom sa žalobou domáha nároku na plnenie výživného za druhého z rodičov. Výlučná osobná starostlivosť o ťažko postihnutú ľudskú bytosť. Odvolací súd berie na zreteľ postoj žalovaného v priebehu konania. Zachovanie ľudských dôstojných podmienok pre existenciu dcéry, otázku odkázanosti dcéry, ťaživú finančnú situáciu žalobkyne považuje za vážne dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.

37. Aj vzhľadom k týmto okolnostiam má odvolací súd za to, že nepriznanie trov konania žalovanému nezasiahne nepriaznivo do jeho majetkovej sféry.

38. Za ďalší dôvod aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. však odvolací súd považuje príbuzenský vzťah medzi sporovými stranami. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.03.2015, sp. zn. II. ÚS 158/2015, uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 59/2015: „Právna úprava nevyklučuje vidieť dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p. (pozn. teraz ust. § 257 C.s.p.) aj vo vzájomných vzťahoch medzi účastníkmi či ich príbuzenskom pomere. Vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania a ich príbuzenský pomer možno kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p.“

39. Odvolací súd pristúpil k zmene prijatého záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. Rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (výrok III. tohto rozsudku).

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 257 C.s.p., pričom poukazuje na vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré zohľadnil odvolací súd aj pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania a ktoré odôvodňujú nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania žiadnej zo sporových strán.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).